

GRONINGA.

R V N I V S Troianus huic Phrysiæ vrbi nomen dedit, quem admodum quidam opinantur. Sed mihi suspectæ sunt pleræque populorum & urbium origines, illæ præsertim, quæ deducuntur à Troianis. Munsterus Francum dicit, non Troianum. Sed & Troianus fuit, si Franci verè suum genus à Troianis repetunt. Poli huius vrbis longitudo, graduum nouem & viginti, minutorum viginti quatuor describitur. Latitudo verò quinquaginta trium graduum, & sexdecim minutorum. Leuardia sex miliaribus abest. Per hanc urbem multæ, eo ingentibus canalibus, quorum maior pars artificiosè manuq; facta est, ductis, aquæ defluunt. Vrbs est ampla, legibus proprijs regitur: & ipsa iurisdictionem obtinet, multorum vndique vicinorum sibi fœderatorum pagorum domina. Quod ad bonarum artium studia pertinet, vnius inter eruditos summi viri Rodolphi Agricolæ, in qua is natus est, laude claret. Cui sub annum M. CCCC. LXXXV. Heidelbergæ mortuo, Hermolaus Barbarus Venetus, doctorum sui temporis hominum facilè princeps, hoc elegantissimum Tetraſtichon posuit.

*Inuida clauferunt hoc marmore fata Rodolphum
Agricolam, Phrysijs spemque decusque soli.
Scilicet: hoc viuo meruit Germania laudis,
Quidquid habet Latium, Græcia quicquid habet.*

Cùm hæc vrbs verò clientelis potens sit, separatam prouinciam constituit, & ob id titulum à suo nomine Principi proprium adtribuens. Hanc urbem & prouinciam Embde Comes Georgio Saxoniz Duci, Caroli quinti Imperatoris clienti, siue, vt nunc recentiores Iurisperiti loquuntur, feudatorio eripuit. Sed, vbi eam tueri sibi, retinereque non valeret: eam ille Carolo Gelriz Duci, Anno circiter M. D. XIII. tradidit. Quam rem Georgius indignè ferens, ita ab hac mutatione, & Phrysiæ motibus abhorrens, vt eam urbem, & vniuersam Phrysiæ Prouinciam Carolo quinto, tanquam supremo Domino, nimirum Imperatori, Anno M. D. XV. cesserit. Inde nata inter Burgundos, & Gelros atrocissima bella. Quæ demum, in ito contractu, consopita fuere. Inter cætera conuentum, vt Dux Carolus, ea Prouincia, dum viueret, frueretur. Post eius obitum verò ad Carolum quintum tanquam Phrysiæ dominum, vel ad eius hæredes, rediret: sed hac de re plura, in Phrysiæ Chronico Batauorum Lugduni, siue Leide, Anno partæ salutis M. D. LIII. edito, inueniuntur. Posterius superioribus proximis his annis Comes Ludouicus Nassouius Albano Duci Belgij Præfecto bellum in hac prouincia, Auraici Principis, cuius Germanus erat frater, partes, contra Hispanos Albanumque secutus, mouit, & victoria, (Hispanis, qui veterani omnes erant, vna cum duce fortissimo, rei que militaris peritissimo Arenbergico Comite cæsis) est potitus. Vt Albanus deinde ipse, sumpto primum Bruxellæ de Egmundano Hornensi que Comite, quos Gandavi captiuos habebat, supplicio; collectis tandem maximis copijs, eo peruenerit, & Ludouici Comitis exercitum, quod is viribus, militum numero, cæterisque rebus omnibus, longè impar esset, fuderit & dissiparit, urbemque obsidione liberarit.